

LADISLAV LIPCSEI¹

kismacska

(MAČA)

szívesen üldögélek a vécén
közben a fákat bámulom a kertben
a te kertedben Istenem

sírok mert mindent megadtál nekem
sírok mert elhagytam volna mindezt

folkzenét hallgatok apró zöld mazsolákat eszem
és az égboltot bámulom

egy pizzaszelettel a kezemben
az egész világ fölé
tátom ki számat

egy utazást tervezek Malagába
Istenem látni szeretném a te Malagádat
a nevetséges spanyolokat
kilátást a hegyekről

és a majomkenyérfákat
majomkenyérfákat
A kis hercegből
melyek termését nem szedtem le
és elpusztították a kis bolygómat
és kénytelen voltam útra kelni
végre útra kelni
a valós életet keresni
mindazok után ami velem történt
míg nélküle kellett élnem

---

* A szlovák összeállítás az Irodalmi Információs Központ (Pozsony, Szlovákia) SLOLIA bizottságának támogatásával valósult meg.

¹ *Lipcsei Ladislav* (1992) Rimaszombatban született. Filozófia–angol szakos hallgató a besztercebányai Bél Mátyás Egyetemen. Kötetei: *Svätým mečom (Szent karddal)* (2017) és *Polaris* (2021). Utóbbi kötetét jelölték Arany Hullám díjra. Casper Orison néven is publikál.

valami bennem azt mondja:
„kelj hát fel”
és én felkelek a vécéről
nyújtózom egyet mint a kismacska
s ebben a nyújtózásban
érezem ahogy a világűr
együtt nyújtózik velem

az a nyolcéves fiú

(TEN OSEMROČNÝ CHLAPEC)

színes hegedűt vett a kezébe és játszott
egészen addig amíg színes könnyek nem folytak arcomon
és a szivárvány felcserélte színjeinek sorrendjét
az a nyolcéves fiú
a színes hegedűjén
valahol bennem játszott
és furcsa hogy nem tudott
nem tudott még semmit
a nosztalgiától terhes éjszakákról
a depresszióról és a skizofréniáról
a gyengeségekről és csalódásokról
azokról akik visszautasították hogy szeressenek
nem tudott
és mégis játszott
a hegedűjén valahol bennem
mintha jobban olvasott volna mint az ábécéskönyvben
az a nyolcéves fiú
ki a létem magjába költözött
nem tudta hogy felkészült-e ránk a világ
csupán azt tudta hogyan kell helyesen tartani azt a furcsa színes hegedűt
és amikor befejezte a játékát
örökre más emberként indultam haza

bioszféra

(BIOSFÉRA)

belül
mélyen belül
a testemben egy kenyérpirító mossa a táplálékot
motorbiciklik áramlanak az érrendszerben
a szívben ősoleg bölcsék támaszkodnak a billentyűkhöz
én pedig a testemről álmodom
mennyei szférában
nyitott szemmel álmodom
az égből a számba hulló gyöngyökről álmodom
az izmokról álmodom melyek a csillagok közti távolságtartás közben
megfeszülnek

mélyen
mélyen belül
egy kis zenekar operál
mely crescendójával vágja szét
az emberi testem korlátait

MERVA ATTILA fordításai